

Emma Kari vihr

Kirjallinen kysymys Itämeren meriankeriaskannan pelastamisesta sukupuutolta

Eduskunnan puhemiehelle

EU-maiden kalastusministerit tyrmäsivät joulukuun 2017 alussa EU-komission esityksen ankeriaan suojelemiseksi.

Komission esitys olisi läpi mennessään kieltänyt aikuisten ankerioiden kaupallisen kalastuksen ja ollut iso edistysaskel äärimmäisen uhanalaisen lajin suojelussa. Kieltoja ei perinteisesti tehdä sallittuja saaliita koskevien vuotuisten ehdotusten yhteydessä, mutta nyt se oli hälyttävän tieteellisen näytön ja historiallisen pienen kannan vuoksi komission taholta välttämätöntä.

EU-maiden kalastusministerit päättivät ankeriaan kalastuskiellon sijaan kolmen kuukauden rauhoitusajasta. Jäsenmaat saavat itse päättää rauhoituksen tarkemmasta ajoituksesta syyskuun ja tammikuun välisenä aikana.

Ankerias on äärimmäisen uhanalainen kalalaji, jonka kanta Euroopassa on romahtanut viimeisten 30 vuoden aikana 98 prosenttia Suomen luonnonsuojeluliiton asiantuntijoiden mukaan. Niin luonnonsuojeluliitto kuin myös WWF ovat yhdessä muiden ympäristöjärjestöjen kanssa vaatineet jo pitkään ankeriaan rauhoittamista kaikelta kalastukselta.

EU hyväksyi vuonna 2007 toimenpiteitä, joiden oli määrä mahdollistaa kannan elpyminen. Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) toukokuussa 2017 antaman lausunnon mukaan nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan ole olleet riittäviä ja kannan tila on edelleen kriittinen. Nyt myös Kansainvälinen merentutkimusneuvosto on vaatinut suosituksissaan vähentämään ankeriaan eri syistä johtuvaa kuolleisuutta niin pieneksi kuin mahdollista.

Komissio ehdottikin tästä syystä, että kaikki meriankeriaan kalastus kiellettäisiin EU:n vesialueilla Itämerellä vuonna 2018. Tämä kieltö olisi koskenut sekä kaupallista että virkistyskalastusta. Ehdotus tehtiin osana Euroopan unionin pyrkimystä mukauttaa kalastustaso pitkän aikavälin kestävyystavoitteisiin eli kestävään enimmäistuottoon vuoteen 2020 mennessä.

Ankerias on ainutlaatuinen vaelluskala. Se lisääntyy Atlantin luoteisosan Sargassomeressä, josta poikaset aloittavat pitkän vaelluksensa merivirtojen mukana kohti Euroopan jokia ja järviä. Ylikalastus uhkaa lajin olemassaoloa, mutta erityisen pahoin ankeriaskannat ovat kärsineet vaellusjokien patoamisesta ja saastumisesta. Istutukset padottuihin vesistöihin eivät myöskään tue lajin

Kirjallinen kysymys KK 602/2017 vp

säilymistä, sillä takaisin Sargassomerelle pyrkivät ankeriaat kuolevat suurella todennäköisyydellä joutuessaan voimalaitosten turbiineihin.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Mihin toimenpiteisiin Suomen hallitus aikoo ryhtyä ankeriaskannan elvyttämiseksi ja ankerioiden rauhoitusajan toimeenpanemiseksi?

Helsingissä 20.12.2017

Emma Kari vihr